

Farní věstník

PROSINEC 2025

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXXIII, číslo 12

Advent

je dobou přípravy na Vánoce. Již ve třetím století se lidé na Vánoce připravovali osm dní. Později celých čtyřicet dní - v pravoslavné církvi se tato délka udržela dodnes. Později to bylo období čtyř nedělí. A tak je tomu až dodnes. Advent je časem naděje na nový začátek,

na Boží nezaslouženou milost. Advent je časem očekávání, touhy a radostného pokání = spěchání na-proti našemu Pánu.

Zdá se zcela samozřejmé, že lidé něco očekávají a po něčem touží. Je to ale skutečně tak? Na první pohled se zdá, že každý po něčem touží. Při hlubším pohledu ale zjistíme, že nemáme čas se zastavit, popovídat si, usmát se na druhé. Nemáme mnohdy čas ztišit se, a tak běžíme tam, kam nám radí reklama, kam nás svádí výlohy, kam nás nutí lidé, kam nás vede okamžitý nápad. Stále se za něčím honíme. A tak nemáme ani čas po něčem toužit z hloubi srdce. Žijeme povrchně. Necháváme se unášet vírem světa. Tak ale ztrácíme sílu, a především schopnost jít za nejnvtitnějšími touhami našeho srdce. Svátý Augustin napsal ve své knize Vyznání: „Nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v tobě, Bože.“ A trvalo mu to 20 let než odpověděl na nejnvtitnější touhy svého srdce, když se od pozemských žádostí obrátil k samotnému původci života a štěstí.

Doba adventní je jistě i dobou odříkání, kázně a častějších návštěv bohoslužeb, ale především je dobou radostného očekávání, těšení se na oslavu narození Pána Ježíše. Víc než dobou výkonů je dobou naladění se na Boží vlny, nastavení plachet větru, který nás unáší přes moře do naší vlasti.

Dokud my neodpovíme na nejnvtitnější touhy našeho srdce, do té doby budeme neuspokojeni a prázdni. Budeme se podobat člověku, který je tak hladový a žíznlivý, že už nechce ani žít. Ztratil pocit žízně a hladu. A přece někde v hloubi svého nitra ví, že mu něco schází.

Přeji Vám, milí čtenáři Farního věstníku, abyste se již v době adventní setkali s Ježíšem, který přichází a klepe na dveře vašeho srdce. Abyste se ho nebáli, ale plni zdravě nedočkavé touhy mu otevřeli a pozvali ho dál. Přeji vám, abyste každý den ho očekávali a dali mu přednost před tím, co nemůže uspokojit naše srdce.

otec Josef

Bohoslužby v měsíci prosinci 2025

So	6. 12. 2025		18:00	Matka Boží
Ne	7. 12. 2025	2. adventní neděle	9:00	Jména Ježíš
So	13. 12. 2025		18:00	Matka Boží
Ne	14. 12. 2025	3. adventní neděle	9:00	Jména Ježíš

So	20. 12. 2025		18:00	Matka Boží
Ne	21. 12. 2025	4. adventní neděle	9:00	Jména Ježíš
St	24. 12. 2025	<i>pro rodiny s dětmi</i> Vigilie Slavnosti Narození Páně	15:30 23:00	Jména Ježíš sv. Jakub
Čt	25. 12. 2025	Slavnost Narození Páně	9:00	sv. Jakub
Pá	26. 12. 2025	Svátek sv. Štěpána	9:00	Jména Ježíš
So	27. 12. 2025		18:00	Matka Boží
Ne	28. 12. 2025		9:00	Jména Ježíš
St	31. 12. 2025		18:00	Matka Boží
Čt	1. 1. 2026	Nový rok	9:00	Jména Ježíš
So	3. 1. 2026		18:00	Matka Boží
Ne	4. 1. 2026		9:00	Jména Ježíš

v pátek 12. 12. 2025, 9. 1. 2026 a 23. 1. 2026 v 18:00 Jména Ježíš - mše svaté pro děti s bajkou nebo s příběhem o svatých
Každou neděli se také můžete těšit na katechezi pro děti s loutkami.

(bez záruky)

1. listopadu požehnal při mši svaté kapli Věch svatých na telčském zámku otec biskup Pavel Konzbul společně s opatem novoríšského kláštera Marianem Rudolffem Kosíkem a našim otcem Jiřím.
Foto: farnost-telc.cz

Zprávy z jednoty Orla

Pinec v orlovně

Rok utekl jako voda a v brzké době odstartuje jubilejní desátý ročník série neformálních turnajů amatérských hráčů ve stolním tenise s názvem **Pinec v orlovně**. Přijďte si zahrát, pobavit se a užít si spor-

ovní atmosféru do telčské orlovny! První setkání této sezóny bude v **neděli 7. prosince od 14 hodin** v orlovně v Telči (vchod ze zadu). Hráť se bude jako vždy na 4 stolech, takže místa je dostatek pro všechny. Pokud nemáte pátku, rádi vám ji půjčeme.

Podrobnosti najdete na stránkách turnaje <http://www.oreltelc.cz/pinec>.

Oběh odstartoval z Brna

Orelský běh okolo vlasti, nebo taky zkráceně Oběh, je štafetový etapový „nezávod“. Myšlenkou za tímto počinem je během následujících osmi let zanést náš praporek do všech orelských žup a tím je propojit a šířit orelskou myšlenku do všech koutů vlasti. Ještě vysvětlím proč „nezávod“. Běhu se sice účastní týmy, které spolu na trati mohou soupeřit. Měří se jim i čas, za který trať absolvovaly, aby se pak doma mohly pochlubit v rodině. Ale na konci na ně nečeká žádná trofej, ani velká cena, jen medaile. A navíc pro všechny stejná. To nejzajímavější na ně čeká na samotné trati, když společně v týmu překonávají nástrahy terénu i své vlastní limity. A nebo když se jen tak kochají krásami různých koutů naší vlasti.

Přestože píšu o prvním ročníku, Oběh už má něco za sebou. V roce 2023 jsme cvičně společně 3 týmy přeběhly župu Kubišova a užily si krásného babího léta a kopečků Českomoravské vrchoviny. Rok 2024 měl být oficiálním startem, ale obří záplavy na Moravě, které negativně zasáhly do životů nejednoho z vás, tyto plány rozmetaly. A ani první ročník se nerodil zrovna snadno. Až do úplně poslední chvíle to vypadalo, že se nenajdou odvážní běžci, kteří by do toho šli. Bylo pro mě obrovskou úlevou a radostí, když jsem se před budovou ústředí Orla v Brně vítal s ostatními běžci. Nevadí, že jsme jen 2 týmy, není to závod, ale společný Oběh vlasti a k tomu i 2 týmy a 17 běžců stačí. Z telčského Orla se v týmu Highland Runners zapojili David Kovář a Martin Tupý. Je třeba zdůraznit, že mezi nimi byla i jedna žena, Klára Nehybková.

Dalším velkým a příjemným překvapením bylo, že nás na start přišlo podpořit na 2 desítky mužů, žen a dětí z místní jednoty Starý Lískovec. A všichni se postavili na start. Uderem 18. hodiny starosta br. Juránek odstartoval a společně jsme vyběhli a prvních 800m Oběhu absolvovali společně s vlaječkou. Dál už pokračoval jen běžec se štafetou a ukrajoval první kilometry a kopce směrem na Ivančice.

Tam jsme dorazili už za tmy. U místní orlovny byl první checkpoint, tedy kontrolní bod, na kterém by se měli zastavit všichni běžci, nejen ten se štafetovou vlaječkou. Místní tam pro nás připravili teplý čaj a kdo chtěl, mohl nahlédnout do orlovny na nádherný vyřezávaný bar. Další kilometry už jsme ukrajovali za tmy. Proběhli jsme kolem orlovny v Rakšicích, zastavili se na poutním místě v Hlubokých Mašůvkách a vyběhli tamní křížovou cestu. Úchvatné byly i pohledy na nedalekou elektrárnu Dukovany zářící do širokého okolí.

Druhý checkpoint na nás čekal u Památníku obětem komunistického teroru ve Znojmě, který zde pomáhali vytvořit také místní Orli. Na nedaleké faře nám také připravili občerstvení a domluvili možnost zdržimnout si pod střechou. Pro ty, co zrovna neběželi, to byla vítaná možnost. Znojmo tu noc žilo zrovna vinobraním, ale na to už jsme bohužel čas neměli.

Pokračovali jsme podél česko-rakouské hranice směrem na Mikulov a někde tam nás přivítaly první sluneční paprsky, které ale přinesly i první kapky deště. Zbytek cesty už nás doprovázel různě intenzivní déšť. Ještě jsme proběhli kolem orlovny v Dolních Bojanovicích a do cíle ve Svatobořicích-Mistříně zbývalo posledních asi 15 kilometrů.

Oběh jsme společně jako tým odstartovali, a stejně tak ho společně končíme. Poslední běžec při-

naší štafetovou vlaječku na kraj Mistřína, kde na něj čeká zbytek týmu. Po pár stech metrech vbíháme na pozemek orlovny a společně přetneme cílovou pásku. I když druží, máme radost, že jsme ve zdraví doběhli. Místní Orli pro nás připravili skvělé zakončení. Krom cílové pásky, občerstvení a teplé sprchy jsme mohli posedět s burčákem a probrat zážitky z běhu. Bylo to velmi příjemné.

Velké poděkování patří všem, kteří se zapojili na té straně, která není tolik vidět. Sestra Buchtová a bratr Juránek na startu, sestra Patočková v Ivančicích, bratr Venuta ve Znojmě a bratr Esterka s celým kolektivem v Mistříně. Pomyslnou pořadatelskou laťku nasadili vysoko. Poděkování patří také všem účastníkům za odvalu a přístup. Například, když se jednomu běžci vybil mobil a ztratil se ve Znojmě, pomoc našel u druhého týmu a oba společně doběhli k další předávce. Byla radost s vámi běžet.

První ročník naše trasa vedla přes 7 jednot v župách Sušilově, Kosmákově a Šiligrově. Navštívili jsme významné orelské poutní místo a památník a zdolali 197 km. Rychlejší tým Líšeňáků složený převážně z členů jednoty Brno Líšeň tuto trasu dokončil za 17 hodin a 29 minut. Téměř o hodinu a půl za ním doběhl i druhý tým Highland runners, který zaregistrovala župa Kubišova. Druhý ročník, dále Pán Bůh, vyběhneme v pátek 12. září společně od orlovny v Mistříně, směrem na Velehrad a na Hostýn, abychom navštívili župy Velehradskou, Urbanovu a Bauerovu. Snad se v těchto župách najdou běžci, kteří by se přidali a chtěli tento výjimečný běh na vlastním území zažít. Kontakt na pořadatele, informace a fotky z letošního Oběhu najdete na www.orelzupakubisova.cz/obeh/

Kostel Matky Boží a sv. Servul

V neděli 23. 11. proběhlo setkání s modlitbou v kostele Matky Boží u zrestaurovaného oltáře sv. Servula v pravé boční lodi chrámu. Přinášíme Vám co na tomto setkání zaznělo.

Milí přátelé Telče a krásného chrámu Nanebevzetí Panny Marie. Vítám vás u příležitosti dokončení restaurování oltáře sv. Servula, jednoho z uměleckých klenotů této boční lodi.

Kostel je posvěcená stavba, ale především je to místo, kde jde o člověka. Tedy o mně. Samozřejmě naše kostely jsou krásné a mají spoustu památek a předmětů, které mají památkovou ochranu, a tak o ně musíme pečovat a nemůžeme si to udělat tak jak bychom chtěli, ale musíme dodržovat určitá pravidla. Ovšem kostel není muzeum a farář není zaměstnanec památkové péče. Já do kostela nepřicházím proto, abych se šel podívat na umělecké výtvořky. To je samozřejmě důležité, ale nejdůležitější je člověk. Přicházím do kostela, abych byl povzbuzen ve svém každodenním životě a byl potom tou stavbou, která přináší Boží požehnání do světa, ve kterém žiji. V kostele chci především nechat Boha uskutečnit mou proměnu, abych vyšel ven a přinesl tam tu povzbuzující milost. Tak tedy kostel a vše v něm je něco krásného, o co pečujeme, ale především to děláme proto, aby sem mohl vejít člověk 21. století a znovu se setkat s Bohem, který se mu chce dát, který přichází do jeho života a chce ho proměnit v chodící chrám Božího požehnání. Neboť jak praví náš Pán a Spasitel – Tím chrámem jste vy.

Každý oltář se skládá z několika částí – **stupeň - schod** jeden až tři. V našem případě dva. **Stípek - podstavec**, na kterém je umístěna mensa. **Mensa - horní deska oltáře**, která připomíná stůl, nad nímž Ježíš jedl s apoštoly. Může, jako zde obsahovat ostatky svatých a **retábl - nástavec** oltáře za mensou, často umělecky ztvárněný. V našem případě velice pěkně.

V roce 1647 z podnětu děkana Jana Jiřího Nodeila se započalo s barokní přestavbou chrámu. Při tom byla původní gotická loď nahrazena trojlodní barokní dispozicí, tak jak ji můžeme vidět i dnes. V letech 1766-1767 z iniciativy Bratrstva očišťování Panny Marie a místních Jezuitů, byly nad bočními loděmi vystavěny ochozy spojené s hudební kruchtou.

Oltář tedy nejspíše vznikl, dle mého mínění, při těchto přetavbách, tedy v období baroka. Přesný datum vzniku, ani jeho tvůrce nejsou známy. Jak můžeme vidět jde o bohatou dřevorezbu, která je typickým příkladem vrcholného baroka, s bohatou ornamentikou a smyslem pro divácký účinek. Všimněte si kontrastu světla a stínu, který oživuje reliéfy, a jemnost řezbářského zpracování, které přesto působí monumentálně. Jak jsem se již zmínil autor není znám, ale v té době zde pro místní

jezuiti pracovali regionální rezbáři. Nejznámější jsou mistři Kovanda a Hamb, jejich práce můžeme po našich kostelích vidět. Ovšem nic podobného tomuto oltáři se v žádném z nich nenachází, až na protější oltář sv. Josefa.

Středový obraz na oltáři pochází až z roku 1845. Autorem je místní malíř Leopold Šašecí, dokladem je nápis na pravém spodním okraji obrazu. Jaký obraz tam byl před tím? O tom jsem nikde nenašel žádný zápis. Obraz nese znaky pozdního romantismu – jemnější výraz, důraz na lidskost a duchovní atmosféru.

Obraz dle mého soudu dodává oltáři nový život a spojuje dvě umělecké epochy – barokní plastiku s pozdějším, citlivějším malířským projevem.

Tady bych chtěl upozornit, na krásný příklad kontinuity víry a umění. Oltář, který žil už přes sto let, byl v 19. století doplněn obrazem, aby mohl dál plnit svůj duchovní účel.

Možná si klademe otázku, kdo vlastně byl sv. Servul?

Sv. Servul (+ 590) byl italským dobrodincem, žebrákem, jehož existenci dokládá jeho současník, papež sv. Řehoř I. Veliký.

Servul byl od narození ochrnutý následkem obrny. Pečovala o něj matka a bratr. Následkem postižení nemohl pracovat, proto žebřal v předšíně římského kostela sv. Klimenta. Veškeré finanční prostředky, které vy-

žebřal dělil na tři díly: pro sebe, pro ty, kteří na tom byli hůře než on a třetí na nákup knih – navzdory tomu, že byl negramotný. Sv. Řehoř o něm píše toto: „Koupil písmo svaté, a když k němu přišel nějaký kněz, poprosil ho, aby mu z něj předčítal.“ Tak se naučil texty nazpaměť a žádný z negramotných lidí neznal Písmo tak jako Servul.

Byl také dobrodinec. Pomáhal poutníkům, poskytoval jim pohostinství, stejně jako lidem bez domova. Žil tak v nepřetržité společnosti lidí. Papež Řehoř Veliký vypráví, že když Servul pocíťoval blížící se smrt, požádal své přátele, aby s ním zpívali žalmy. Náhle všem přítomný pokynul, aby se ztišili, že slyší zpěv z nebe. Poté zemřel. Dle svědectví přítomných v ten moment místo, kde skončil zaplavila silná vůně. Svätý papež Řehoř dosvědčuje, že Servulovo mrtvé tělo provázela ona příjemná vůně až do jeho pohřbu.

Není náhodou, že právě tento světec byl a je v Telči uctíván. Jeho příklad pokory a služby chudým mohl oslovovat tehdejší obyvatele města a může být inspirací i pro nás.

Život sv. Servula zachycuje jedna freska v bazilice svatého Klimenta v Lateráně, v Římě. Dále mozaika ze 13. století v gotické pětিলodní katedrále SAN GUISTO v Terstu. (Terst je přístavní město u Jaderského moře v Itálii, na hranicích se Slovinskem.)

A pak také náš obraz v oltáři v trojlodním kostele Matky Boží. A zajisté i na dalších místech.

Oltář prošel během staletí různými zásahy, ale i obdobím zanedbání. Restaurování, které jsme z části dokončili, bylo náročné – nejen po technické, ale i umělecké stránce. Bylo třeba citlivě odstranit pozdější přemalby, zpevnit narušené části dřeva a obnovit původní barevnost, postříbření a zlacení.

Cílem nebylo vytvořit nový oltář, ale vrátit důstojnost a čitelnost díla, které tu stojí již tři století.

Zde bych chtěl poděkovat všem, kteří se na obnově podíleli. Na prvním místě tomu, kdo s touto obnovou začal: Pan děkan Alois Pernička. V roce 2008 bylo započato restaurování druhého bočního oltáře sv. Josefa, za podpory dotačního programu ministerstva kultury, a přitom bylo také započato s restaurováním oltáře sv. Servula. Oba obrazy restaurovala, dnes již zemřelá, paní Alena Moravcová z Telče.

Příchodem nového děkana Josefa Maincla se práce na obnově oltáře zastavili. Až v roce 2023, za děkana Josefa Maincla se nově započalo s restaurováním oltáře sv. Servula, opět z dotačního programu. Nemalou zásluhu na tom má tehdejší technický administrátor Mirek Brychta. Obnova a dílo, které teď můžeme vidět provedla se svým týmem Karla Bůzková ve společnosti Forcipe Auri. Rezbářské a truhlářské práce jsou dílem Jana Stehlíka.

Můžeme se radovat, že se vše povedlo a pod vedením našeho nového děkana Jiřího Dobeše úspěšně dokončíme restaurování i zbytku oltářů.

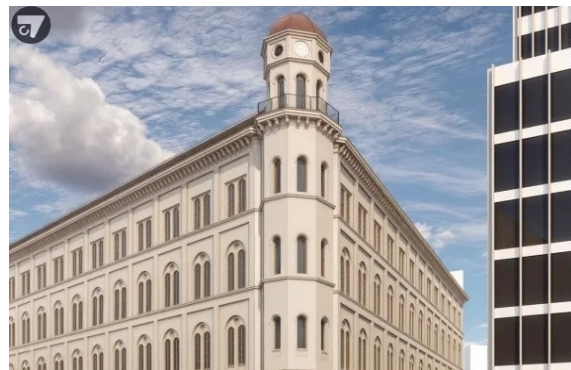
Tím to bych chtěl poděkovat všem, kteří se na obnově oltářů podíleli a jak kolik na obnovu přispěli. Dotace ministerstva kultury činila 900 000 korun, 70 000 majitel farnost Telč. Celkem tedy 970 000 Kč.

Miloš Horník

Nové učebny, otevřený prostor, venkovní zázemí – historická budova v centru Brna se promění na moderní školu s příběhem a duší

Kompletní rekonstrukce, modernizace a vybavení učeben se zvláštním zaměřením na přírodovědné předměty. Biskupství spouští dlouhodobý projekt proměny bývalé budovy německé realky v Jánské ulici, kterou letos s městem směnili za Chleborádovu vilu. Nová církevní ZŠ ponese jméno kněze a světoznámého vědce Gregora Johanna Mendela, který před více než 160 lety právě v této budově působil.

„Jednou z priorit církve je vzdělávání. V brněnské diecézi se snažíme tomuto poslání dostat – naše církevní školy patří mezi vyhledávané instituce jak studenty, tak rodiči a pedagogy. Naším cílem ale není jen kvalitní výuka. Chceme vytvářet otevřené prostředí založené na křesťanských principech a hodnotách. Místo, kde se žáci i pedagogové navzájem znají, rozvíjejí a inspiřují,“ vysvětluje biskup Pavel Konzbul. Že v budově, která kdysi jako škola sloužila, vznikne opět vzdělávací instituce, není náhoda. „Jsme rádi, že zde nová základní škola vznikne, protože v okolí historického centra je plánována masivní výstavba a lze očekávat, že do budoucna zde nebude snadné zajistit dostatečné kapacity pro základní vzdělávání. Proto aktivitu biskupství velmi vítáme,“ doplňuje místostarosta městské části Brno-střed Martin Vrabel, který má na starosti školství a bytovou politiku.

Nová škola otevře své brány prvním žákům v září 2027. Do té doby musí projít zásadní rekonstrukcí – stávající prostory, jejich vybavení a uspořádání už nejsou ve vyhovujícím ani dostačujícím stavu. Rekonstrukce bude probíhat po etapách, s tou první se začne na jaře příštího roku. Za architekt-

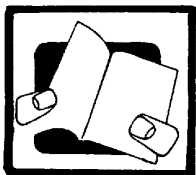
tonickými plány na proměnu školy stojí studio Riviera architekti s.r.o., které chce v rámci současných vzdělávacích trendů například doplnit stávající učebny o vestavbu tzv. mezzaninů, individuálních či skupinových studoven. „Chceme také přinést světlo do chodeb, rozšířit je a propojit se dvorem, kde vznikne zelená oáza a místo pro komunitní život školy. Tyto úpravy spolu s nástavbou ustupujícího podlaží (s multifunkčním sálem a samostatným provozem ZUŠ) navrhujeme s pokorou vůči autenticky dochované, památkově chráněné, historické budově,“ popisuje za studio architekt Tomáš Růžička. Pokud vás zajímá, jak konkrétně bude nová škola vypadat, podívejte se

Celkovou výši nákladů na rekonstrukci biskupství zatím odhaduje na několik set milionů korun, přičemž každá z etap si vyžádá částku okolo 100 mil. Kč. Stavbu chce biskupství částečně hradit z vlastních zdrojů a kostelních sbírek, usilovat bude ale i o veřejné dotace a příspěvky drobných dárců, například prostřednictvím dárcovské platformy Donátor.

Vize a hodnoty vznikající školy

Biskupská základní škola Gregora Johanna Mendela chce navázat na odkaz tohoto významného vědce a učitele. I proto plánuje nabízet kvalitní základní vzdělání, rozšířenou výuku angličtiny od první třídy a možnost zaměření na přírodovědné předměty. Pokračuje ředitel budoucí školy, brněnský pedagog David Solníčka: „Budova se stane skutečnou moderní základní školou pro 21. století. Její součástí bude příjemné venkovní zázemí pro výuku i volnočasový pobyt dětí. Výhodou bude i široká nabídka kroužků přímo ve škole – v budově totiž bude zároveň sídlit i Základní umělecká škola. Dalšími důležitými prvky uvnitř školy budou školní kaple, kavárna nebo knihovna – místa, kde se mohou žáci, učitelé i rodiče a přátelé školy neformálně setkávat.“

„Skutečně věřím, že se nám podaří vybudovat kvalitní školu, která umožní stovkám dětí rozvíjet své talenty, zažít bezpečně a respektující prostředí a navázat dobré vztahy se svými spolužáky a učiteli,“ uzavírá biskup Pavel Konzbul.

Knižní tipy do Vaší knihovny

Boží zemětřesení - Petra Štěpančíková

Co vypovídají zemětřesení o Bohu? Jsou pouze slepou, byť tvůrčí přírodní silou utvářející celá pohoří, která má však v případě zasažení obydlených oblastí ničivé následky, nebo nesou hlubší význam? Tato kniha zve čtenáře na cestu mezi přírodními vědami a teologií – na místo, kde se otřásá nejen země, ale i naše představy o smyslu přírodních katastrof. Autorka v knize propojuje poznatky o zemětřeseních z přírodovědeckého pohledu s biblickými texty a otázkami teodiceje. Odhaluje, že v Bibli zemětřesení často předcházejí velkým událostem a doprovází Boží zjevení a eschatologické události, což svědčí o Boží moci, velikosti a vznešenosti, ale jen zřídka představují prostředek soudu. V historickém vývoji teodiceje poukazuje na měnící se pohled na přírodní katastrofy – od přičítání odpovědnosti Bohu, přes nahlížení na ně jako na čistě přírodní jevy až po důraz na lidský podíl, zejména na strukturální hříchy společnosti. Ukazuje tak, že v dnešním světě více než otázka „Kde je v tom Bůh?“ nabývá na naléhavosti otázka „Kde je v tom člověk?“ – tedy naše odpovědnost za důsledky přírodních katastrof, kterým lze často předcházet či je mírnit. Závěrem nabízí inspirativní úvahu o Boží „stopě“ v zemětřesení: o moci, slávě, řádu i kráse Stvořitele, které se v tomto přírodním jevu odrážejí, a zároveň o možném postoji křesťana k utrpení – v podobě sebereflexe, solidarity a konkrétní pomoci. Kniha tak nabízí čtenáři jedinečný pohled na zemětřesení nejen jako na přírodní proces, ale i jako na prostor setkání s Bohem a výzvu k lidské odpovědnosti.

Drobky - Ze světa periferních katolíků - severočeská apoftegmata - Štěpán Smolen

Kniha přináší mozaiku krátkých příběhů, postřehů a duchovních „apoftegmat“ ze života severočeských katolíků – kněží, farníků, dětí i lidí na okraji církve. V drobných scénkách se střídá humor s bolestí, prostota všedního dne s hlubokou teologií, syrovost periferií se světlem víry.

Frajer hrášek – Jory John, Pete Oswald

Laskavý příběh o tom, co znamená být frajer Hrašek se neúspěšně snaží zapadnout mezi bývalé kamarády a být frajer jako oni, ale vůbec se mu to nedaří, a tak se radši drží stranou. Kdo mu pomůže pochopit, že je také jedinečný?

Pěvecký sbor Srdíčko Vás srdečně zve na

Vánoční benefiční koncert

Srdíčko pro Afriku

Uskuteční se v **neděli 28. 12. 2025** v 17 hodin v orlovně v Telči.

Vstupné dobrovolné bude věnováno do sirotčince sv. Terezie v Loumbile (Burkina Faso).

Těšíme se na Vás!

Pěvecký sbor Santini ve spolupráci se ZUŠ Telč si Vás dovoluje pozvat na

VÁNOČNÍ KONCERT

ve **čtvrtek 1. 1. 2026 v 15:00 hod. v kostele Jména Ježíš v Telči**

Zazní: **Vánoční od Luboše Fišera**

Účinkují: Pěvecký sbor **Santini** - sbormistryně Anežka Ruschková, **Smetana** - sbormistryně Marcela Kopečná, **Srdíčko** – sbormistryně Martina Janková a **Orchestr**

Po koncertě všechny zveme na setkání ve farním průjezdě. Kdo by chtěl pomoci s pohoštěním, stačí přinést před koncertem na faru.

Uzávěrka příštího čísla je v neděli 19. 12. 2025

Nepronájemné, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč – www.farnost-telc.cz

Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@post.cz